Sfinţii mucenici Marcian şi Martirie

(s.v. 25 octombrie / s.n. 7 noiembrie)

Materiale despre Sfinţii mucenici Marcian şi Martirie:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf.%20muc.%20Marcian%20%C5%9Fi%20Martirie%20(25%20oct)

https://archive.org/details/@steaemy?query=Marcian+%C5%9Fi+Martirie

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Marcian+%C5%9Fi+Martirie

***

Aceşti doi mucenici au trăit pe vremea împăratului arian Constanţiu (337-361). Amândoi erau ucenici ai patriarhului Pavel al Constantinopolului. Marcian era citeţ, iar Martirie era ipodiacon în biserica cea mare din Bizanţ. Ei scriau toate învăţăturile şi faptele patriarhului lor, prin care se întărea Sfânta credinţă. Prin scrierile şi cuvintele lor ei erau mari propovăduitori ai cuvântului lui Dumnezeu şi ajutători ai Bisericii, pe care o apărau de săgeţile ereticilor. După moartea patriarhului Pavel, ereticii şi-au îndreptat otrava asupra ucenicilor lui, Marcian şi Martirie, ca să-i întoarcă de la dreapta credinţă la eresul lor, cu tot felul de făgăduinţe. Însă ei au ales să rabde ocara, necinstea şi chiar moartea pentru dreapta credinţă. Deci, cerând puţină vreme pentru rugăciune, li s-au tăiat capetele cu sabia, pentru mărturisirea dumnezeirii lui Hristos. Sfântul Ioan Gură de Aur a înălţat o biserică în cinstea lor.

Index

În această lună (octombrie), ziua a douăzeci şi cincea - Sfinţii mucenici Marchian şi Martirie, notarii (Minei)....3

Canon de rugăciune către Sfinţii mucenici Marcian şi Martirie....15

Imnografie....24

Vieţile Sfinţilor - Pătimirea Sfinţilor mucenici şi notari, Marcian şi Martirie....26

Sfinții mucenici Marcian și Martirie - drumul spre sfințenie....29

Sinaxar - Pomenirea Sfinţilor mucenici Marchian (Marcian) şi Martirie (Martiriu), notarii....30

Proloagele - Pomenirea Sfinţilor mucenici Marcian şi Martirie, notarii († 355)....31

Arhid. Ștefan Sfarghie - Sinaxar - Sfinţii mucenici Marcian şi Martirie....36

Iulian Dumitraşcu - Calendar Ortodox - Sfinții mucenici Marcian și Martirie; Sfânta Tavita....37

Sfântul Nicolae Velimirovici – Proloagele de la Ohrida - Pomenirea Sfinţilor mucenici Marcian şl Martirie [notarii]....39

Icoane....41

În această lună (octombrie), ziua a douăzeci şi cincea - Sfinţii mucenici Marchian şi Martirie, notarii (Minei)

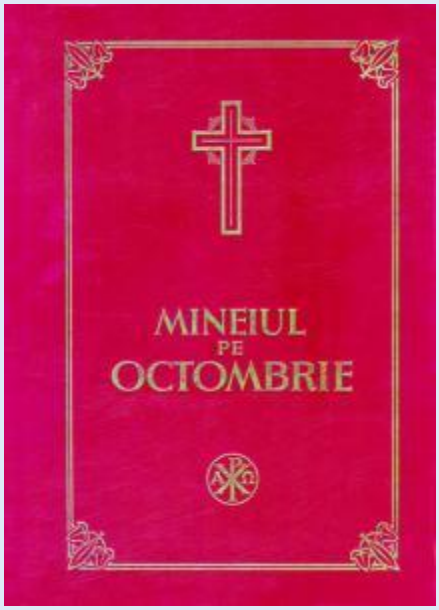

La Vecernie

La Doamne strigat-am... **Stihirile** pe 4:

Podobie: Ca pe un viteaz...

Cei ce au săvârşit călătoria, şi au păzit credinţa, s-au încununat cu cununile mucenicie, Marchian şi Martirie, stâlpii cei nemişcaţi ai Bisericii, care izvorăsc laptele cel curat; mărgăritarii cei luminoşi, luminătorii care luminează făptura cu razele bunei credinţe.

Însoţirea cea dumnezeiască, purtând tot un gând, şi având tot un cuget, a risipit eresul lui Arie, învăţând să ne închinăm Fiului Celui pururea vecuitor şi împreună fără de început cu Tatăl şi cu Duhul, Treimii întru o Unime, şi Treimea întru Unimea firii, în trei feţe nedespărţite.

Următori şi asemenea la năravuri, râvnitori şi întocmai la obiceiuri v-aţi arătat lui Pavel propovăduitorul de cele sfinte; şi în vărsarea sângelui aţi înecat pe vrăjmaşi, şi aţi uscat pârâul eresurilor celor cumplite, şi v-aţi arătat râuri ale bunei credinţe, adăpând Biserica lui Hristos, Marchiane şi Martirie.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, *glasul 1, a lui Ghermano*

Ucenici şi următori v-aţi făcut mărturisitorului şi propovăduitorului Treimii Celei de o Fiinţă, şi împreună cu dânsul pentru Ea fiind goniţi fericiţilor, aţi ales mai bună moartea cea prin sabie, decât hula cea ereticească. Pentru aceea fiind împodobiţi de la Dumnezeu, cu cununi mucenicești, şi având îndrăzneală, rugaţi-vă să se izbăvească de primejdii, cei ce cinstesc pomenirea voastră.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. a Născătoarei

Podobie: Ceea ce eşti bucuria cetelor cereşti şi pe pământ oamenilor tare folositoare, prea curată Fecioară miluieşte-ne pe noi cei ce scăpăm la tine. Că nădejdile noastre, după Dumnezeu, întru tine le-am pus, Născătoare de Dumnezeu.

Alunecându-mă după gândul cel putred, zac gol, şi către limanul tău alerg Fecioară; izbăveşte-mă de viforul cel potrivnic şi de supărările cele de multe feluri; ca să-ţi laud darul cu dumnezeiască cuviinţă, Născătoare de Dumnezeu pururea Fecioară.

A Crucii, a Născătoarei, *asemenea*

Pentru noi a suferit a pătimi Fiul tău, ca şi cu patima Sa să dea tuturor nepătimire, Născătoare de Dumnezeu. Pentru aceea roagă-te Lui totdeauna, să ne izbăvească de tot felul de patimi, ale sufletului şi ale trupului, pentru rugăciunile tale.

Stihoavna din Octoih.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, *a sfinţilor, glasul al 3-lea*

Luminătorii Bisericii cei înţelepţi şi apărătorii Treimii, Marchian şi Martirie, cu pavăza credinţei risipind eresurile, au luminat lumea cu lumina pravoslaviei; căci plecându-se dogmelor celor adevărate ale lui Pavel păstorului şi învăţătorului, celui întocmai cu apostolii, au surpat eresul lui Arie şi al lui Nestorie; au răsturnat tulburarea lui Savelie şi a lui Sevir, au propovăduit prea lăudaţii ca teologi, să lăudăm toţi cu bună credinţă unimea Treimii, şi pe Dumnezeu cel ce S-a întrupat din Fecioară, pe Unul Fiul în două firi. Pentru aceea luând din ceruri cununi de biruinţă, grăitorii de Dumnezeu, cer pentru noi mare milă.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. a Născătoarei

Ceea ce eşti între femei sfântă; de Dumnezeu Născătoare Maică nenuntită, roagă pe Împăratul şi Dumnezeu, pe care L-ai născut, să ne mântuiască, ca un Iubitor de oameni.

A Crucii, a Născătoarei

Văzând pe Cel ce S-a născut din tine, Preacurată, spânzurat pe lemn, te văitai strigând: Prea doritul meu Fiu! Unde Ți-a apus frumuseţea cea purtătoare de lumină? Care a înfrumuseţat firea omenească.

Tropar, glasul al 4-lea: Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoinţele lor, cununile nestricăciunii au dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru. Că având tăria Ta, pe chinuitori au învins; zdrobit-au şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. a Născătoarei

La Utrenie

Canoanele - amândouă din Octoih, şi al sfinţilor pe 4.

Canonul Sfinților

facere a lui Iosif

Cântarea 1-a, glasul al 4-lea

Irmos: Pe voievozii cei tari, pe cele trei părţi ale sufletului, înecă-i rogu-mă, Cel ce Te-ai născut din Fecioară, întru adâncul nepătimirii; pentru că Ţie, ca într-o alăută, prin omorârea trupului, să-Ţi cânt cântare de biruinţă.

Cu totul luminându-vă cu lumina Sfintei Treimi totdeauna, aţi ajuns a fi luminători neînşelaţi sfinţilor. Pentru aceasta cu credinţă săvârşind astăzi prăznuirea voastră cea strălucită, luminat ne veselim.

Dorind pătimitorilor, a vedea pe Cuvântul, Cel ce a strălucit din Fecioară pe pământ, mărturisindu-L pe El de o Fiinţă cu Tatăl, aţi răbdat moarte silnică, cu cuget bine întărit.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Arătându-vă următori şi ucenici înţeleptului Pavel, grăitorilor de Dumnezeu, aţi propovăduit pe Fiul întocmai de o cinste cu Tatăl. Pentru aceasta tăindu-vă cu sabia, aţi sfinţit pământul cu vărsarea sângelui vostru, răbdătorilor de chinuri.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Zămislind pe Fiul lui Dumnezeu cel fără început, L-ai întrupat Preacurată, făcându-Se Om pentru mila cea nespusă. Pentru aceasta închinându-ne Lui, cu bună credinţă te mărim pe tine, ceea ce eşti pricina îndumnezeirii tuturor.

Cântarea a 3-a

Irmos: Nu întru înţelepciune...

Luminându-vă cu Ortodoxia prin Dumnezeiescul Duh, aţi gonit cu totul întunericul lui Arie, făcându-vă mărturisitori ai Atotţiitorului.

Punând dogmă a fi Cuvântul întocmai cu Tatăl, sfinţilor, v-aţi osândit la moarte, Marchiane şi Martirie, şi v-aţi mutat către viaţa cea fără de sfârşit.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Unitu-v-aţi cu îngerii prin oştirea sfinţită, şi v-aţi numărat luminat cu cetele mucenicilor. Pentru aceasta lăudăm cinstită pomenirea voastră.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Fiind împodobită cu lanţuri de aur, o Stăpână împărătească, stai acum de-a dreapta Stăpânului şi Dumnezeu, rugându-te pentru noi robii tăi.

Irmosul: Nu întru înţelepciune, şi în putere, şi în bogăţie ne lăudăm; ci întru Tine înţelepciunea Tatălui cea Ipostatnică Hristoase; că nu este sfânt afară de Tine, Iubitorule de oameni.

Sedealna, glasul al 3-lea:

Podobie: De frumuseţea fecioriei tale şi de prea luminată curăţia ta Gavriil mirându-se, a strigat ţie, Născătoare de Dumnezeu: Ce laudă vrednică voi aduce ţie? Sau cum te voi numi pe tine? Nu mă pricep şi mă minunez! Pentru aceasta, precum mi s-a poruncit, strig ţie: Bucură-te, ceea ce eşti plină de har.

Pe Fiul şi Domnul, pe Cuvântul Hristos întrupat, L-aţi propovăduit arătat, de o Fiinţă cu Tatăl cel mai înainte de veci nedespărţit, sfinţilor. Pentru aceasta v-aţi luptat pentru El până la sânge, văzând toată reaua credinţă a lui Arie. Pentru aceasta având îndrăzneală, rugaţi-vă pentru sufletele noastre.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. a Născătoarei

Nepriceputǎ şi necuprinsă de minte este înfricoşata taină, care s-a făcut prin tine, Stăpână curată de Dumnezeu dăruită; că luând în pântece, ai născut pe Cel necuprins, îmbrăcat cu trup din prea curate sângiurile tale, pe care roagă-L totdeauna prea curată ca pe un Fiu al tău, să mântuiască sufletele noastre.

A Crucii a Născătoarei, *asemenea*

Preacurata Maica Ta cea neispitită de nuntă, văzându-Te Hristoase spânzurat pe lemn, ca o Maică tânguindu-se zicea: Ce răsplătire Ţi-a dat Ţie poporul cel fărădelege şi nemulţumitor al iudeilor, care s-a îndestulat de multe şi mari darurile Tale, Îndurate ? Laud plecăciunea Ta cea dumnezeiască.

Cântarea a 4-a

Irmos: Cel ce şade în slavă pe scaunul Dumnezeirii, pe nor uşor, a venit Iisus cel mai presus de Dumnezeire, prin palmă curată şi a mântuit pe cei ce cântă: Slavă puterii Tale!

Cu mintea întărită şi cu cuget desăvârşit al Ortodoxiei, întărindu-vă mucenici ai Domnului, aţi săvârşit lupta muceniciei pierzând întunericul eresului.

Cel ce n-a propovăduit pe Cuvântul de o Fiinţă cu Tatăl, ca un nebun fără de minte s-a sugrumat cu strunele ostenelilor voastre, şi s-a înecat în curgerile sângiurilor voastre cu dumnezeiescul dar.

Într-armându-vă întru Domnul pentru credinţă sfinţilor, şi chinuindu-vă, v-aţi numărat împreună cu oştile cele cereşti; pentru aceasta vă fericiţi, fiindu-ne nouă întărire şi luminare.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Sânii Bisericii care izvorăsc laptele bunei credinţe şi hrănesc pe credincioşi, viteazul Marchian şi Martirie, să se laude cu cântări de bucurie.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Sfinţitul prooroc odinioară te-a numit pe tine Fecioară prea curată, munte dumnezeiesc, umbrit peste tot cu bunătăţile; din care S-a arătat Mântuitorul Cuvânt, spre înnoirea şi luminarea sufletelor noastre.

Cântarea a 5-a

Irmos: Necredincioşii nu vor vedea slava Ta, Hristoase, iar noi pe Tine, Unul-Născut, strălucirea slavei Dumnezeirii Tatălui, de noapte mânecând, te lăudăm, Iubitorule de oameni.

Arătatu-v-aţi următori dogmelor celor prea înţelepte, ale dumnezeiescului Pavel lucrătorului de sfinţenie, şi asemănându-vă obiceiurilor lui, mucenicilor, aţi pătimit cu tărie şi după lege v-aţi încununat.

Ca nişte stele străluciţi la înălţimea cinstitei Biserici, gonind întunericul cel adânc al eresului lui Arie, vitejilor mucenici.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Lepădându-vă sfinţilor de frumuseţile vieţii, v-aţi apropiat de Hristos, prin puţin sânge şi aţi moştenit Împărăţia cea neclintită, prea lăudaţilor biruitori.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Cu adevărat ai născut prea curată pe Fiul lui Dumnezeu, cel de o Fiinţă cu Tatăl, şi cu Dumnezeiescul Duh, Născătoare de Dumnezeu, pe care roagă-L neîncetat să mântuiască sufletele noastre.

Cântarea a 6-a

Irmos: Venit-am întru adâncurile...

Urmând cuvintelor păstorului celui de Dumnezeu înţelepţit, aţi păzit dreapta credinţă, Marchiane şi dumnezeiescule Martirie; pentru care v-aţi şi junghiat.

Cinstită s-a văzut moartea voastră înaintea Domnului, sfinţilor ostaşi, înţelepţi. Pentru aceea peste an cu cinste vă lăudăm toţi fericiţilor.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Avându-vă Biserica lui Hristos izvor de minuni, pe voi răbdătorilor de chinuri prea viteji, Marchiane prea fericite şi Martirie, se veseleşte în veci.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Cu gura şi cu limba te mărturisim cu adevărat Fecioară, Maica Dumnezeului nostru. Roagă-L pe El, curată să mântuiască sufletele noastre.

Irmosul: Venit-am întru adâncurile mării, şi m-a înecat viforul păcatelor mele celor multe; ci ca un Dumnezeu scoate dintru adânc viaţa mea, Multmilostive.

Condac, glasul al 4-lea:

Podobie: Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruieşte-i, Hristoase Dumnezeule. Veseleşte cu puterea Ta pe bine credincioşii creştini, dăruindu-le lor biruinţă asupra celui potrivnic, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruinţă.

Cu nevoinţă bună v-aţi nevoit din pruncie, Marchiane împreună cu înţeleptul Martirie şi aţi surpat pe vicleanul Arie, păzind nevătămată dreapta credinţă, urmând lui Pavel înţeleptului vostru învăţător. Pentru aceasta împreună cu dânsul aţi aflat viaţa, ca nişte apărători ai Treimii prea aleşi.

Icos: Ca nişte slugi bine credincioase ale Iubitorului de oameni Dumnezeu, doime binecuvântată, apucaţi înainte degrab, păzindu-mă de rele, şi dându-mi cuvânt de înţelepciune mie, celui ce laud patimile voastre, care aţi răbdat pentru credinţă cu gând neîndoit sfinţilor, şi aţi luat cununile cele cereşti. Şi vă bucuraţi pururea cu cetele mucenicilor şi cu ale apostolilor, cu ale învăţătorilor şi cu ale cinstiţilor arhierei, ca nişte propovăduitori ai Dumnezeiescului Cuvânt, ca nişte apărători prea aleşi ai Treimii.

Sinaxar

În această lună, în ziua a douăzeci şi cincea, pomenirea Sfinţilor mucenici Marchian şi Martirie, notarii.

Stih: Înţelege pe notari, ale lui Hristos condeie,
Vopsite în sângele lor, cel vărsat prin sabie.
S-au tăiat în ziua douăzeci şi cinci.
Marchian şi Martirie, ca nişte mucenici.

Pavel mărturisitorul, patriarhind în Constantinopol după adormirea lui Alexandru, pe vremea împărăţiei lui Constanţie arianul, fiindcă n-a primit arieneasca împărtăşire, ci mai vârtos a înfruntat-o: s-a izgonit de către acelaşi împărat în Armenia, unde a primit fericitul sfârşit, sugrumându-se de către arieni.

Deci atunci şi sfinţii aceştia, ca unii ce au fost notari sau scriitori ai lui, care citeau sfinţitele cărţi la popor, luminând Ortodoxia, s-au tăiat cu sabia, şi s-au îngropat la poarta Constantinopolului, ce se numea Milandisia, la locul Devterukil; a căror biserică după acestea, din temelie a ridicat-o cel între sfinţi părintele nostru Ioan Hrisostomul.

Tot întru această zi, Sfântul mucenic Anastasie

Stih: Ce dar voi scrie ţie Anastasie.
Celui ce pentru Hristos te sârguieşti a muri prin sabie.

Acesta mergând singur de sineşi chemat la tirani şi propovăduind cu îndrăznire pe Hristos, adevărat Dumnezeu şi făcător tuturor, se minunară toţi, şi văzând neîndouplecarea gândului lui, îi tăiară capul cu săbii şi-l aruncară în mare, iar oarecare femeie având frica lui Dumnezeu, scoţând din mare sfinţitele sale moaşte, şi înfăşurându-le cu mirosuri şi cu pânză curată, le puse într-o casă de rugăciune ce-şi făcuse, cu a căror aşezare se făcură multe tămăduiri şi se fac până astăzi întru mărirea Iubitorului de oameni Dumnezeului nostru, Amin.

Tot întru această zi, Sfântul mucenic Valerin.

Stih: Tăindu-se capul lui Valerin de sabie
Prin scurtă tăiere, o câte cununi acum ia.

Tot întru această zi, Sfântul mucenic Savin.

Stih: În foc intrând, mucenice Savine dănţuieşti,
Dumnezeiască dănţuire, pricinuitoare cununii dumnezeieşti.

Tot întru această zi, Sfinţii mucenici Valerie şi Hrisaf.

Stih: Amândurora nevoitorilor pedeapsa prin sabie fiindu-le,
Care socoteau desfătare muncile.

Tot întru această zi, Sfânta Tavita, pe care a înviat-o Sfântul apostol Petru.

Stih: Unde-ţi este Petru, Tavita, că iar; de ar fi fost,
Te-ar fi ascultat de ai şi murit precum de demult.

Tot întru această zi, Sfântul Uar cel din Egipt, care de sabie s-a săvârşit.

Stih: Capetele silnicilor demoni întru uimire,
Uar le-a tăiat primind a capului tăiere.

Tot întru această zi, cuviosul Gheorghe episcopul Amastridei, făcătorul oare-cărora canoane, care cu pace s-a săvârşit.

Stih: Pe Dumnezeu pe pământ şi după moarte îl lauzi părinte,
Slăvindu-l pe acela cu ale tale cuvinte.

Tot întru această zi, Sfinţii: Papia, Diodor şi Claudian, care de sabie s-au săvârşit.

Stih: Capetele de trei ori nevoitorilor, câte trei sabia le taie,
În care capete tustrele era asemenea cugetare.

Tot întru această zi, Sfinţii: Favet, Vasilie şi Luchian, care de sabie s-au săvârşit.

Stih: Un sfârşit prin sabie a câte trei.
Împreună nevoitorilor era.
Care pe Dumnezeu, Unul şi în Treime îl cugetau.

Tot întru această zi, Sfinţii Nichifor şi Ştefan, care strujindu-se s-au săvârşit.

Stih: Lui Nichifor şi Ştefan celor ce s-au strujit,
Li s-a împletit cunună purtătorului de biruinţă sfârşit.

Tot întru această zi, Sfinţii Filadelf şi Policarp, care cu pace s-au săvârşit.

Stih: Sfârşitul vis cu adevărat a stătut,
Şi lui Filadelf şi lui Policarp iubiţi.

Tot întru această zi, cuviosul Macarie, episcopul Palei celei din Cipru, care cu pace s-a săvârşit.

Stih: Întâistătătorul Palei s-a ascuns în mormânt,
Cel ce şi întru celelalte, nu numai cu numirea a fost fericit.

Tot întru această zi, Sfinţii mucenici, cei din Tracia, prin mijlocul a două pietre înghesuindu-se, s-au săvârşit.

Stih: Viclenii şi rostogoliri de pietre au aflat,
Între care amândoi împreună nevoitorii s-au înghesuit.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi, Amin.

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii lui Avraam oarecând în Babilon, văpaia cuptorului au călcat, cu laude cântând: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat!

Mergând bine pe urma păstorului celui sfinţit, şi fiind împodobiţi cu Ortodoxia, v-aţi omorât de mâinile celor cu rea credinţă deşartă, ostaşi prea lăudaţi.

Legile lui Dumnezeu păzindu-le dumnezeieştilor mucenici, cu credinţă nevătămată după lege aţi pătimit, fiind omorâţi cu sabia de mâinile celor fărădelege.

După sfinţită îngroparea voastră, vindecaţi bolile celor ce se apropie cu credinţă la mormintele voastre, sfinţilor; cu sfinţitele voastre mijlociri către Dătătorul de viaţă.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Din izvoarele cele sfinţite, îmbogăţindu-vă în taină, de dumnezeiescul dar al tămăduirilor, adăpaţi pe credincioşi, uscând toată mulţimea bolilor.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Mântuindu-ne prin naşterea ta de osânda cea de demult, Născătoare de Dumnezeu ţie strigăm pururea: Bucură-te, ceea ce eşti binecuvântată şi plină de dar.

Cântarea a 8-a

Irmos: Mântuitorule al tuturor...

Ca doi mieluşei vă junghiaţi, propovăduind pe Mielul lui Dumnezeu de o Fiinţă cu Tatăl; şi fiind aduşi la masa cea de sus, sunteţi rânduiţi împreună cu adunarea pătimitorilor.

Întărindu-se cu puterea Duhului, a slăbit tăria rătăcirii, şi tare pătimind, tămăduiesc cinstiţii mucenici pe cei ce sunt slăbănogi de boli.

Doctori ai credincioşilor, bolile cele cumplite, ale sufletelor noastre sfinţilor mucenici, cu dumnezeieştile voastre rugăciuni le tămăduiţi şi năvălirile cele potrivnice.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Dumnezeu.

Lăudăm pe Tatăl Cel nenăscut, pe Fiul şi pe Sfântul Duh, o Fiinţă nezidită şi o Dumnezeire, strigând: Toate lucrurile Domnului binecuvântaţi pe Domnul.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Fiind noi morţi ne-ai înviat, născând viaţa tuturor, Născătoare de Dumnezeu Stăpână, mărirea mucenicilor şi curăţitoarea cea caldă a oamenilor celor greşiţi.

Irmosul:

Să lăudăm, să binecuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Mântuitorule al tuturor Atotputernice, pe cei ce se ţineau de dreapta credinţă, în mijlocul văpăii pogorându-Te, i-ai rourat şi i-ai învăţat să cânte: toate lucrurile, binecuvântaţi şi lăudaţi pe Domnul!

Cântarea a 9-a

Irmos: Eva prin boala...

Întărindu-vă cu puterea lui Hristos, nu v-aţi înfricoşat de moarte, răbdătorilor de chinuri; ci cu grabă supunându-vă grumazii la sabie, vitejeşte aţi săvârşit dumnezeiasca nevoinţă. Pentru aceasta după vrednicie vă fericiţi.

Ca doi luceferi străluciţi, luminaţi marginile lumii cu strălucirile dumnezeieştilor patimi, înţelepte Marchiane şi Martirie; gonind întunericul eresului celui întunecat al lui Arie.

Biruind pe Macedonie cel orb cu gândul, aţi luat cununi de la Dumnezeu după vrednicie şi staţi înaintea scaunului Stăpânului, cerându-ne nouă dezlegare păcatelor desăvârşit, vrednicilor de laudă.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Dumnezeiască pomenirea voastră a răsărit mai luminat decât soarele, luminând inimile tuturor celor ce cu dragoste o prăznuiesc prea fericiţilor; întru care rugaţi pe Domnul, să ne izbăvească pe noi de întunericul greşelilor.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Lăcaş luminii fiind Preacurată, luminează-mi ochii sufletului care sunt întunecaţi de lenevire şi pururea acoperiţi de întunericul cel prea adânc al negrijirii; ca şi cu credinţă să te fericesc.

Irmosul: Eva adică prin boala neascultării, blestem înlăuntru a adus; iar tu Fecioară de Dumnezeu Născătoare, prin odrasla purtării în pântece, lumii binecuvântarea ai înflorit. Pentru aceasta toţi te slăvim.

Luminânda

Prea înţeleptul Marchian împreună cu Martirie, au surpat dogma lui Arie cea străină şi nebunească, cu dumnezeiescul dar al Sfintei Treimi, pentru care s-au şi chinuit; şi ca nişte dumnezeieşti mucenici primind cununi luminate de la Hristos Mântuitorul, se roagă pentru noi, cei ce-i lăudăm pe ei.

A Născătoarei

Pe tine Preasfântă Fecioară şi de Dumnezeu Născătoare, care eşti sicriu, masă şi sfeşnic, năstrapă, munte şi palat, scaun, pat şi uşă Împăratului slavei; toţi te lăudăm cu dragoste, că eşti acoperământ şi mântuire creştinilor şi ajutătoare neînfruntată şi părtinitoare şi păzitoare.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei după rânduială şi Otpustul.

Canon de rugăciune către Sfinţii mucenici Marcian şi Martirie

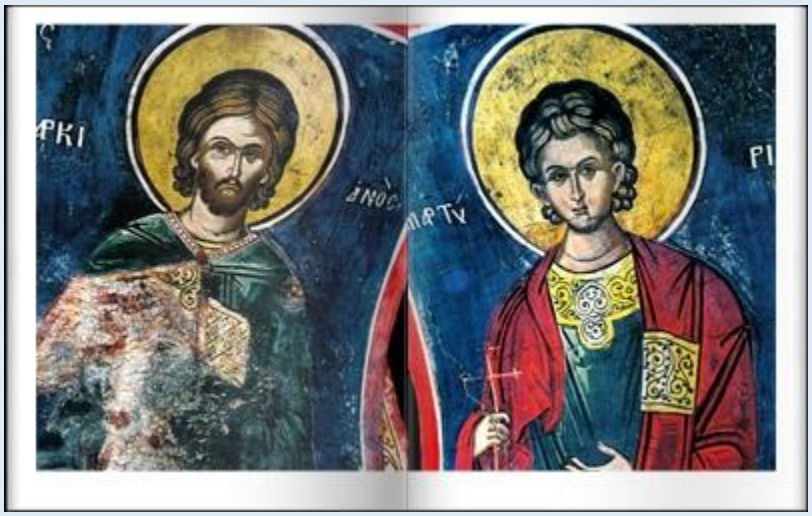

Canon de rugăciune la Sfinţii mucenici Marcian şi Martirie - 25 octombrie - slujitor Dani:
https://www.youtube.com/watch?v=q3ZcdHc8lU8

***

Troparul Sfinţilor mucenici Marcian şi Martirie, glasul al 4-lea: Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoinţele lor, cununile nestricăciunii au dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru. Că având tăria Ta, pe chinuitori au învins; zdrobit-au şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

facere a lui Iosif

Cântarea 1

Irmos: Pe voievozii cei tari, pe cele trei părţi ale sufletului, îneacă-i rogu-mă, Cel ce Te-ai născut din Fecioară, întru adâncul nepătimirii; pentru că Ţie, ca într-o alăută, prin omorârea trupului, să-Ţi cânt cântare de biruinţă.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu totul luminându-vă cu lumina Sfintei Treimi întotdeauna, aţi ajuns a fi luminători neînşelaţi, sfinţilor. Pentru aceasta, cu credinţă săvârşind astăzi prăz-nuirea voastră cea strălucită, luminat ne veselim.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Dorind pătimitorilor, a vedea pe Cuvântul cel ce a strălucit din Fecioară pe pământ, mărturisindu-L pe El de o Fiinţă cu Tatăl, aţi răbdat moarte silnică, cu cuget bine întărit.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Arătându-vă următori şi ucenici înţeleptului apostol Pavel, grăitorilor de Dumnezeu, aţi propovăduit pe Fiul întocmai de o cinste cu Tatăl. Pentru aceasta, fiind tăiaţi cu sabia, Sfinţilor mucenici Marcian şi Martirie, aţi sfinţit pământul cu vărsarea sângelui vostru, răbdătorilor de chinuri.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Zămislind pe Fiul lui Dumnezeu Cel fără de început, L-ai Întrupat, Preacurată, făcându-Se Om pentru mila cea nespusă. Pentru aceasta închinându-ne Lui, cu dreaptă credinţă te mărim pe tine, ceea ce eşti pricina îndumnezeirii tuturor.

Cântarea a 3-a

Irmos: Nu întru înţelepciune...

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Luminându-vă cu Ortodoxia prin Dumnezeiescul Duh, aţi gonit cu totul întunericul lui Arie, făcându-vă mărturisitori ai Atotţiitorului.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Punând dogmă a fi Cuvântul întocmai cu Tatăl, v-aţi osândit la moarte, Sfinţilor mucenici Marcian şi Martirie şi v-aţi mutat către viaţa cea fără de sfârşit.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Unitu-v-aţi cu îngerii prin Oştirea sfinţită şi v-aţi numărat luminat cu cetele mucenicilor. Pentru aceasta, lăudăm cinstită pomenirea voastră.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Fiind împodobită cu lanţuri de aur, o, Stăpână Împărătească, stai acum de-a dreapta Stăpânului şi Dumnezeu, rugându-te pentru noi robii tăi.

Irmosul: Nu întru înţelepciune şi în putere şi în bogăţie ne lăudăm; ci, întru Tine, Înţelepciunea Tatălui cea ipostatică, Hristoase; că nu este sfânt afară de Tine, Iubitorule de oameni.

Cântarea a 4-a

Irmos: Cel ce şade în slavă pe scaunul Dumnezeirii, pe nor uşor, a venit Iisus Cel mai presus de Dumnezeire, prin palmă curată şi a mântuit pe cei ce cântă: Slavă puterii Tale!

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu mintea întărită şi cu cugetul desăvârşit al Ortodoxiei, întărindu-vă mucenici ai Domnului, aţi săvârşit lupta muceniciei, făcând să dispară întunericul eresului.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Cel ce n-a propovăduit pe Cuvântul de o Fiinţă cu Tatăl, ca un nebun fără de minte s-a sugrumat, mucenicilor cu strunele ostenelilor voastre şi s-a înecat în curgerile sângiurilor voastre cu dumnezeiescul har.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Într-armându-vă întru Domnul pentru credinţă, sfinţilor şi luptându-vă, v-aţi numărat împreună cu Oştile cele cereşti; pentru aceasta vă fericim, fiindu-ne nouă întărire şi luminare.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Sânii Bisericii care izvorăsc laptele Ortodoxiei şi hrănesc pe credincioşi, viteazul mucenic Marcian şi Sfântul mucenic Martirie, să fie lăudaţi cu cântări de bucurie.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Un sfinţit prooroc odinioară te-a numit pe tine, Fecioară prea curată, munte dumnezeiesc, umbrit peste tot cu virtuţile; din care S-a arătat Mântuitorul Cuvântul, spre înnoirea şi luminarea sufletelor noastre.

Cântarea a 5-a

Irmos: Necredincioşii nu vor vedea Slava Ta, Hristoase, iar noi pe Tine, Unul-Născut, strălucirea slavei Dumnezeirii Tatălui, de noapte mânecând, te lăudăm, Iubitorule de oameni.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Arătatu-v-aţi următori dogmelor celor prea înţelepte, ale dumnezeiescului apostol Pavel, lucrătorului de sfinţenie şi asemănându-vă obiceiurilor lui, mucenicilor, aţi pătimit cu tărie şi după Lege v-aţi încununat.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca nişte stele străluciţi la înălţimea cinstitei Biserici, alungând întunericul cel adânc al eresului lui Arie, vitejilor mucenici.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Lepădându-vă, sfinţilor, de frumuseţile vieţii, v-aţi apropiat de Hristos, prin puţin sânge şi aţi moştenit Împărăţia cea neclătinată, prea lăudaţilor biruitori.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Cu adevărat ai născut prea curată pe Fiul lui Dumnezeu Cel de o Fiinţă cu Tatăl şi cu Dumnezeiescul Duh, Născătoare de Dumnezeu. Pe care roagă-L neîncetat, să mântuiască sufletele noastre.

Cântarea a 6-a

Irmos: Venit-am întru adâncurile...

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Urmând cuvintelor păstorului celui de Dumnezeu înţelepţit, aţi păzit înţelepţi dreapta credinţă, Sfinte Marcian şi dumnezeiescule Martirie; pentru care aţi şi fost înjunghiaţi.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Cinstită s-a văzut moartea voastră înaintea Domnului, sfinţilor ostaşi înţelepţi. Pentru aceea, peste an, cu cinstiri sunteţi lăudaţi de toţi, fericiţilor.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Avându-vă Biserica lui Hristos izvor de minuni pe voi, purtătorilor de lupte prea viteji, Sfinte mucenic Marcian prea fericite şi Martirie, se veseleşte în veci.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Cu gura şi cu limba te mărturisim cu adevărat Fecioară Maica Dumnezeului nostru. Roagă-L pe El, prea curată, să mântuiască sufletele noastre.

Irmosul: Venit-am întru adâncurile mării şi m-a înecat viforul păcatelor mele celor multe; dar ca un Dumnezeu scoate dintru adânc viaţa mea, Mult Milostive.

Condac, glasul al 4-lea:

Podobie: Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bunăvoie, popo-rului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruieşte-i, Hristoase Dumnezeule. Veseleşte cu puterea Ta pe bine credincioşii creştini, dăruindu-le lor biruinţă asupra celui potrivnic, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruinţă.

Cu nevoinţă bună v-aţi nevoit din pruncie, Sfinte Marcian împreună cu înţeleptul Martirie şi aţi surpat pe vicleanul Arie, păzind nevătămată credinţa creştină, urmând apostolului Pavel înţeleptului vostru învăţător. Pentru aceasta, împreună cu dânsul aţi aflat Viaţa, ca nişte apărători ai Preasfintei Treimi, prea aleşi.

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii lui Avraam oarecând în Babilon, văpaia cuptorului au călcat, cu laude cântând: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat!

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Mergând bine pe urma păstorului celui sfinţit şi fiind împodobiţi cu Ortodoxia, aţi fost omorâţi de mâinile celor cu rea credinţă deşartă, ostaşi prea lăudaţi.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Legile lui Dumnezeu păzindu-le, dumnezeieştilor mucenici, cu credinţă nevătămată după Lege aţi pătimit, fiind omorâţi cu sabia de mâinile celor fărădelege.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

După sfinţită îngroparea voastră, vindecaţi bolile celor ce se apropie cu credinţă la mormintele voastre, sfinţilor; cu sfintele voastre mijlociri către Dătătorul de viaţă.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Din Izvoarele cele sfinţite, îmbogăţindu-vă în taină, de dumnezeiescul har al tămăduirilor, adăpaţi pe credincioşi, uscând toată mulţimea bolilor.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Mântuindu-ne prin naşterea ta de osânda cea de demult, Născătoare de Dumnezeu, ţie cântăm pururea: Bucură-te, ceea ce eşti binecuvântată şi plină de har!

Cântarea a 8-a

Irmos: Mântuitorule al tuturor...

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca doi mieluşei sunteţi înjunghiaţi propovăduind pe Mielul lui Dumnezeu de o Fiinţă cu Tatăl; şi fiind aduşi la Masa cea de sus, sunteţi rânduiţi împreună cu adunarea pătimitorilor.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Întărindu-se cu puterea Duhului, a slăbit tăria rătăcirii şi tare pătimind, tămăduiesc cinstiţii mucenici pe cei ce sunt slăbănogiţi de boli.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Doctori ai credincioşilor fiind, bolile cele cumplite ale sufletelor noastre, Sfinţilor mucenici, cu dumnezeieştile voastre rugăciuni le tămăduiţi şi răzvrătirile cele potrivnice.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Dumnezeu.

Lăudăm pe Tatăl cel nenăscut, pe Fiul şi pe Sfântul Duh, o Fiinţă nezidită şi o Dumnezeire, cântând: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului, pe Domnul!

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Fiind noi morţi ne-ai înviat, născând pe Viaţa tuturor, Născătoare de Dumnezeu, Stăpână, mărirea mucenicilor şi curăţitoarea cea caldă a oamenilor celor greşiţi.

Irmosul:

Să lăudăm, să binecuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Mântuitorule al tuturor Atotputernice, pe cei ce se ţineau de dreapta credinţă, în mijlocul văpăii pogorându-Te, i-ai rourat şi i-ai învăţat să cânte: toate lucrurile, binecuvântaţi şi lăudaţi pe Domnul!

Cântarea a 9-a

Irmos: Eva prin boala...

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Întărindu-vă cu puterea lui Hristos, nu v-aţi înfricoşat de moarte, răbdătorilor de chinuri; ci, cu grabă supunându-vă grumajii la sabie, vitejeşte aţi săvârşit dumnezeiasca nevoinţă. Pentru aceasta, după vrednicie vă fericiţi.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca doi luceferi străluciţi, luminaţi marginile lumii cu strălucirile dumnezeieştilor Patimi, Sfinţilor şi înţelepţilor Marcian şi Martirie, alungând întunericul eresului cel întunecat al lui Arie.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Biruind pe Macedonie cel orb cu gândul, aţi luat cununi de la Dumnezeu după vrednicie şi staţi înaintea scaunului Stăpânului, cerând pentru noi dezlegare păcatelor desăvârşit, vrednicilor de laudă.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Dumnezeiască pomenirea voastră a răsărit mai luminat decât soarele, luminând inimile tutror celor ce cu dragoste o prăznuiesc, prea fericiţilor; pentru care rugaţi pe Domnul să ne izbăvească pe noi de întunericul greşelilor.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Locaş al Luminii fiind, Preacurată, luminează-mi ochii sufletului, care sunt întunecaţi de lenevire şi pururea acoperiţi de întunericul cel prea adânc al nepăsării; ca în credinţă să te fericesc pe tine.

Irmosul: Eva, prin boala neascultării, blestem înlăuntru a adus; iar tu, Fecioară de Dumnezeu Născătoare, prin Odrasla ce ai purtat în pântece, lumii Binecuvântarea ai înflorit. Pentru aceasta toţi te fericim.

Sedelna, glasul al 3-lea. **Podobie:** De frumuseţea fecioriei tale şi de prea luminată curăţia ta Gavriil mirându-se, a strigat ţie, Născătoare de Dumnezeu: Ce laudă vrednică voi aduce ţie? Sau cum te voi numi pe tine? Nu mă pricep şi mă minunez! Pentru aceasta, precum mi s-a poruncit, strig ţie: Bucură-te, ceea ce eşti plină de har.

Pe Fiul şi Domnul, pe Cuvântul Hristos Întrupat, L-aţi propovăduit lămurit, de o Fiinţă cu Tatăl Cel mai înainte de veci nedespărţit, sfinţilor. Pentru aceasta, v-aţi luptat pentru El până la sânge, înfierând toată reaua credinţă a lui Arie. Pentru aceasta, având îndrăzneală, rugaţi-vă pentru sufletele noastre.

Sedelna Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 3-lea. **Podobie:** De frumuseţea fecioriei tale şi de prea luminată curăţia ta Gavriil mirându-se, a strigat ţie, Născătoare de Dumnezeu: Ce laudă vrednică voi aduce ţie? Sau cum te voi numi pe tine? Nu mă pricep şi mă minunez! Pentru aceasta, precum mi s-a poruncit, strig ţie: Bucură-te, ceea ce eşti plină de har.

Nepricepută şi necuprinsă de minte este înfricoşata Taină, care s-a săvârşit prin tine, Stăpână prea curată, de Dumnezeu dăruită; că, luând în pântece, ai născut pe Cel Necuprins, îmbrăcat cu Trup din prea curate sângiurile tale. Pe care roagă-L totdeauna, prea curată, ca pe un Fiu al tău, să mântuiască sufletele noastre.

Sedelna Sfintei Cruci şi a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 3-lea. **Podobie:** De frumuseţea fecioriei tale şi de prea luminată curăţia ta Gavriil mirându-se, a strigat ţie, Născătoare de Dumnezeu: Ce laudă vrednică voi aduce ţie? Sau

cum te voi numi pe tine? Nu mă pricep şi mă minunez! Pentru aceasta, precum mi s-a poruncit, strig ţie: Bucură-te, ceea ce eşti plină de har.

Preacurata Maica Ta, cea neispitită de nuntă, văzându-Te, Hristoase, spânzurat pe lemn, ca o Maică, tânguindu-se, zicea: ce răsplătire Ţi-a dat Ţie poporul cel fărădelege şi nemulţumitor al iudeilor, care s-a îndestulat de multe şi marile tale daruri, Îndurate? Laud plecăciunea Ta cea dumnezeiască.

Imnografie

Condacul Sfinţilor mucenici Marcian şi Martirie: Cu nevoinţă bună v-aţi nevoit din pruncie, Sfinte Marcian împreună cu înţeleptul Martirie şi aţi surpat pe vicleanul Arie, păzind nevătămată credinţa creştină, urmând apostolului Pavel înţeleptului vostru învăţător. Pentru aceasta, împreună cu dânsul aţi aflat Viaţa, ca nişte apărători ai Preasfintei Treimi, prea aleşi.

Troparul Sfinţilor mucenici Marcian şi Martirie: Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoinţele lor, cununile nestricăciunii au dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru. Că având tăria Ta, pe chinuitori au învins; zdrobit-au şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

(Video) Troparul Sfinților mucenici Marcian și Martirie - Interpret: Otilia Simeria: **https://doxologia.ro/tropare/video-sfintii-mucenici-marcian-martirie-tropar**

Sinaxar - Sfinții mucenici Marcian și Martirie - 25 octombrie
https://www.trinitas.tv/sfintii-mucenici-marcian-si-martirie-25-octombrie/

SFINȚII ZILEI
ÎNDEPĂRTAT DE LA SLUJIREA EPISCOPALĂ ÎN ANUL 339, PATRIARHUL PAVEL A FOST ÎNLOCUIT DE EUSEBIU DE NICOMIDIA.
SFINȚII MUCENICI MARCIÁN ȘI MARTIRIE
25 OCTOMBRIE

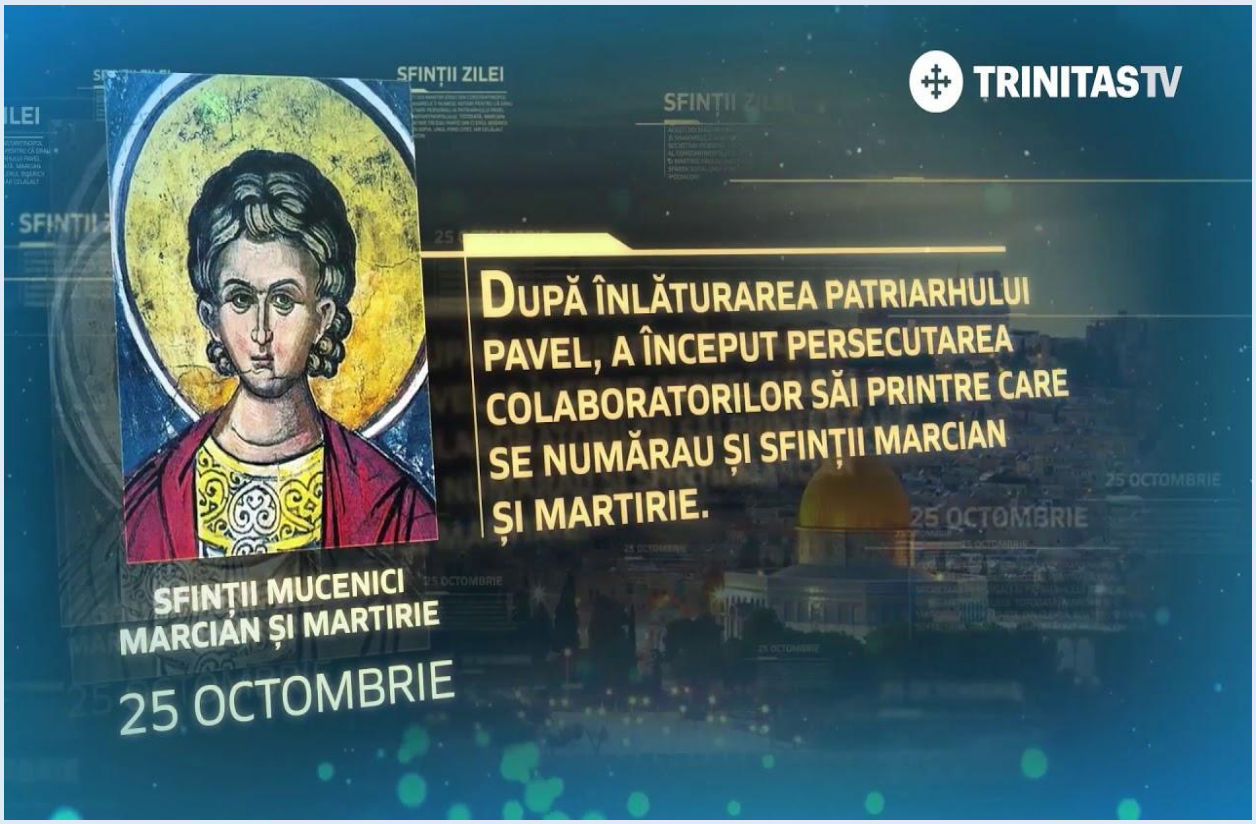
TRINITASTV
SFINȚII ZILEI
DUPĂ ÎNLĂTURAREA PATRIARHULUI PAVEL, A ÎNCEPUT PERSECUTAREA COLABORATORILOR SĂI PRINTRE CARE SE NUMĂRAU ȘI SFINȚII MARCIAN ȘI MARTIRIE.
SFINȚII MUCENICI MARCIÁN ȘI MARTIRIE
25 OCTOMBRIE

Vieţile Sfinţilor - Pătimirea Sfinţilor mucenici şi notari, Marcian şi Martirie

Când s-a înmulţit necuratul eres al lui Arie, mari dezbinări au avut loc în biserica lui Hristos, încât aceasta a fost despărţită în două. Atunci s-a pornit o mare prigoană împotriva credincioşilor din partea arienilor, întocmai ca şi de la închinătorii de idoli, căci erau urâţi, chinuiţi şi ucişi toţi cei care Îl mărturiseau pe Hristos ca pe Făcătorul, iar nu ca făptură, Dumnezeu întrupat, iar nu om simplu.

Mai ales s-a înmulţit arieneasca putere, pentru că însuşi împăratul Constanţie, fiul marelui Constantin, a căzut în acest eres. Acesta avea în curtea sa doi boieri mari, pe Evsevie şi Filip, care erau arieni şi care îi prigoneau mult pe cei dreptcredincioşi şi supărau Biserica lui Hristos. Ei au fost pricinuitorii izgonirii şi morţii celui între sfinţi, părintele nostru Pavel mărturisitorul, patriarhul Constantinopolului, pe care l-au trimis în Armenia şi au îndemnat pe arieni ca să-l sugrume, lucru care s-a şi făcut, iar în locul lui în scaun au rânduit pe Macedoniu. Asemenea şi pe mulţi alţi dascăli şi mărturisitori ai dreptei credinţe i-au pierdut în diferite feluri, între care erau şi mucenicii Marcian şi Martirie, care cu scrierile şi cuvintele lor au

împodobit foarte mult Biserica lui Dumnezeu. Ei au lăsat multe învăţături bisericeşti din care se adăpau fiii duhovniceşti.

Amândoi au slujit pe lângă pomenitul sfânt mărturisitor şi patriarh Pavel. Marcian era citeţ şi Martirie era ipodiacon. Amândoi erau notari care scriau toate învăţăturile şi faptele patriarhului lor, prin care întăreau dreapta credinţă. Ei mai erau şi mari propovăduitori ai cuvântului lui Dumnezeu şi slujitori ai Bisericii, pe care o apărau ca două paveze împotriva ereziilor, pentru că Domnul le-a dat lor înţelepciune, precum şi credincioşilor lor ucenici, împotriva căreia arienii, care îi prigoneau, nu puteau să se împotrivească, nici să răspundă.

După izgonirea şi moartea Sfântului Pavel, începătorii de eresuri au îndreptat otrava lor asupra celor doi ucenici ai săi, Marcian şi Martirie. Mai întâi, ca un cărbune de foc în cenuşă, ascundeau mânia lor în vicleşug şi se sileau cu meşteşugita înşelăciune să-i întoarcă de la dreapta credinţă la păgânătatea lor, dându-le mult aur plăcuţilor lui Dumnezeu şi făgăduindu-le să le mijlocească de la împărat mari daruri, să-i ridice la scaune arhiereşti şi să-i facă stăpâni peste multe averi, numai să primească credinţa lor cea rătăcită. ***Dar ei, nesocotind toate acestea, n-au primit aurul, nici cinstea făgăduită lor, şi au râs de acest vicleşug, voind mai bine să rabde ocară, necinste, chinuri şi moarte pentru dreapta credinţă, decât, vieţuind în eresuri, să aibă bogăţie, slavă şi cinste.***

Văzând ereticii că nu pot cu nimic să-i înduplece pe Sfinţii mucenici şi mărturisitori la a lor rea credinţă, i-au condamnat la moarte, pe care sfinţii o doreau pentru Hristos, mai mult decât viaţa.

Când i-au prins şi i-au dus la locul de ucidere, şi-au cerut puţină vreme pentru rugăciune şi, ridicând ochii şi înălţând mâinile în sus, au zis: "Doamne Dumnezeule, Cel ce ai creat deosebit inimile noastre, Cel ce cunoşti faptele noastre, primeşte în pace sufletele robilor Tăi, căci pentru Tine murim şi ne socotim ca nişte oi duse la tăiere. Ne bucurăm, însă, că pentru numele Tău ieşim cu o aşa moarte din viaţă, învredniceşte-ne pe noi să fim părtaşi Vieţii veşnice, Tu care eşti viaţa noastră". Rugându-se aşa, când au spus "Amin", şi-au plecat sub sabie sfintele lor capete, pe care le-au tăiat necredincioşii arieni, pentru mărturisirea dumnezeirii lui Iisus Hristos.

Iar unii dintre credincioşi au luat cinstitele lor moaşte şi le-au îngropat la porţile Melandiei, în cetatea Constantinopolului, cărora, mai pe urmă, cel dintre sfinţi, părintele nostru Ioan Gură de Aur, le-a zidit o biserică din temelie, în care se

făceau multe tămăduiri, cu rugăciunea Sfinţilor mucenici, întru slava lui Dumnezeu, Cel în Treime lăudat în veci. Amin.

Sfinții mucenici Marcian și Martirie - drumul spre sfințenie

Rezistând ereticilor care îi ademeneau să renunțe la credința lor, Sfinții Marcian și Martirie au preferat să moară, decât să se lepede de Dumnezeu, fiind uciși cu sabia.

***

Pe vremea ereziei lui Arie, pe când creștinii erau aspru chinuiți și uciși, Sfinții Marcian, citeț, și Martirie, ipodiacon, apărau Biserica și scriau faptele patriarhului, refuzând să se supună celor rătăciți. Condamnați la moarte, celor doi li s-au tăiat capetele, iar sfintele moaște au fost puse spre închinare în cetatea Constantinopolului, la porțile Melandiei, fiind făcătoare de minuni.

Sinaxar - Pomenirea Sfinţilor mucenici Marchian (Marcian) şi Martirie (Martiriu), notarii

În această lună (octombrie), în ziua a douăzeci şi cincea, pomenirea Sfinţilor mucenici Marchian (Marcian) şi Martirie (Martiriu), notarii.

Pavel mărturisitorul, fiind patriarh în Constantinopol după adormirea lui Alexandru, pe vremea împărăţiei lui Constanţie arianul (337-361), fiindcă n-a primit arieneasca împărtăşire, ci mai vârtos a înfruntat-o, a fost izgonit de către acelaşi împărat în Armenia, unde a primit fericitul sfârşit, fiind sugrumat de către arieni.

Atunci şi sfinţii aceştia, ca unii ce au fost notari sau scriitori ai lui, care citeau sfintele cărţi poporului, luminând cu ortodoxia, au fost tăiaţi cu sabia şi îngropaţi la poarta Constantinopolului, ce se numea Milandisia, la locul Devterului; a cărora biserică după acestea a ridicat-o din temelie cel între sfinţi Părintele nostru Ioan Gură de Aur.

Proloagele - Pomenirea Sfinţilor mucenici Marcian şi Martirie, notarii († 355)

Luna octombrie în 25 de zile: Pomenirea Sfinţilor mucenici Marcian şi Martirie, notarii (†355).

Aceşti doi mucenici au trăit pe vremea împărăţiei lui Constanţiu (337-361), pe când acest împărat căzuse în rătăcirea lui Arie, măcar că Arie fusese osândit la cel dintâi sinod a toată lumea, de la Niceea (325). Şi se înmulţise, astfel, îndrăzneala şi puterea arienilor în împărăţie, încât se pornise o adevărată prigoană asupra dreptcredincioşilor din partea arienilor, întocmai cum, nu de mult creştinii fuseseră prigoniţi de către închinătorii de idoli. Că erau urâţi, chinuiţi şi ucişi toţi creştinii care mărturiseau că Hristos este Dumnezeu, Făcătorul lumii şi nu o făptură, Dumnezeu întrupat, iar nu un om simplu.

Şi erau la curtea împăratului arian, Constanţiu, doi dregători arieni, Eusebie şi Filip, care aveau ochii aţintiţi asupra drepcredincioşilor şi supravegheau Biserica lui Hristos. Aceştia au fost pricinuitorii izgonirii şi morţii părintelui nostru Pavel mărturisitorul, patriarhul de atunci al Constantinopolului, pe care trimiţându-l în Armenia, au îndemnat pe arieni să-l sugrume, ceea ce au şi făcut şi au pus patriarh, în locul lui, pe arianul Macedonie.

Asemenea şi pe mulţi alţii, dascăli şi mărtu-risitori ai dreptei credinţe, i-a pierdut în multe feluri, între care şi pe aceşti mucenici: Marcian şi Martirie.

Amândoi aceştia erau ucenici ai patriarhului Pavel, cel ucis de arieni. Cel dintâi fusese citeţ, iar cel de al doilea, ipodiacon, în biserica cea mare din Bizanţ. Amândoi erau notari, care scriau, adică, toate învăţăturile şi faptele patriarhului lor, prin care se întărea Sfânta credinţă.

Amândoi erau oameni învăţaţi, adânc cunoscători ai Sfintei Evanghelii şi aveau multă îndemânare în mântuirea condeiului şi a cuvântului, iar prin scrierile şi cuvintele lor erau mari propovăduitori ai cuvântului lui Dumnezeu şi ajutători ai Bisericii, pe care o apărau de săgeţile ereticilor. Că Domnul le-a dat lor, precum şi ucenicilor lor, gură şi înţelepciune, încât prigonitorii arieni nu puteau să le stea împotrivă, şi se bucurau de mare cinste din partea credincioşilor.

Deci, după moartea patriarhului Pavel, ereticii şi-au îndreptat otrava asupra ucenicilor lui, Marcian şi Martirie, ca să-i întoarcă de la dreapta credinţă la eresul lor, cu tot felul de făgăduieli. Dar ei au ales să rabde mai bine ocara, necinstea şi moartea pentru dreapta credinţă, decât vieţuind în rătăcire, să aibă bogăţie, slavă şi cinste.

Şi, neputând arienii să-i înduplece, Sfinţii mărturisitori au fost osândiţi la moarte. Deci, cerând puţină vreme pentru rugăciune, li s-au tăiat capetele cu sabia, pentru mărturisirea dumnezeirii lui Hristos.

Şi au fost trupurile lor îngropate la una din porţile Constantinopolului, iar Sfântul Ioan Gură de Aur a înălţat o biserică în cinstea lor.

Întru această zi, cuvânt despre ascultare

Vă spun vouă un lucru ca acesta, care s-a făcut în vremea mea, ca să vă deprindeţi şi să ştiţi că ascultarea şi de la moarte izbăveşte.

Oarecând, fiind eu la ava Isidor, a venit acolo un ucenic al unui stareţ mare, din partea Ascalonului, cu o slujbă a părintelui său. Însă, avea poruncă de la stareţ ca, după Vecernie, să se întoarcă la chilia sa. Dar îndată s-a făcut o furtună foarte mare, cu ploaie şi tunete. Şi era aproape şi un pârâu, care curgea prin toată ţara aceea. Iar, mai pe urmă, vrând el să se ducă înapoi, după cuvântul stareţului său, noi îl rugam să mai aştepte, zicându-i lui că nu este cu putinţă să treacă acel râu. Iar dacă n-a voit el să mai aştepte la noi, am zis: "Să mergem cu dânsul până la râu, ca, văzându-i repejunile să se întoarcă".

Şi după ce am ajuns la râu, dezbrăcându-se el de hainele sale şi legându-le pe ele pe capul său şi încingându-se cu brâul, a sărit în râul acela mare şi în straşnică repejune. Iar noi, ne minunam şi tremuram, temându-ne, ca nu cumva să moară.

Iar el, mergea înnotând, şi a sosit la celălalt mal, pe o piatră, şi s-a îmbrăcat în hainele sale şi a făcut de acolo spre noi semn de închinăciune. Şi, luând blagoslovenie, s-a dus alergând.

Iar noi am rămas, mirându-ne şi înspăimântându-ne, de puterea faptei cele bune, că, fără de primejdie, a trecut râul pentru ascultarea sa.

Întru această zi, cuvântul Sfântului Andrei cel "nebun", despre moartea unui desfrânat.

Umblând oarecând, Sfântul Andrei, a întâmpinat pe un oarecare dregător, care trecea alăturea şi, cunoscându-i viaţa lui a scuipat spre dânsul, zicându-i: "Viclean, desfrânat, batjocoritorule al Bisericii, oare nu te prefaci tu că mergi la biserici şi zici: "Mă duc la Utrenie", şi tu umbli la lucrurile cele spurcate ale satanei? Nelegiuitule, cel ce la miezul nopţii te scoli şi mânii pe Dumnezeu, iată, acum a sosit vremea ta, ca să-ţi iei răsplătire după faptele tale. Au ţi se pare că te vei tăinui de înfricoşătorul şi atotvăzătorul ochi al lui Dumnezeu, Cel ce pe toate le vede?"

Iar acela, auzind acestea, şi-a lovit calul său şi s-a dus, ca să nu se ruşineze mai mult. Iar după câteva zile, s-a îmbolnăvit dregătorul de o boală grea şi a început cu încetul, a se usca de pe el carnea lui, iar cei din casa lui îl purtau de la biserică la biserică şi de la doctor la doctor şi el nu avea nici un folos. Iar după puţin timp, nenorocitul acela s-a dus la munca cea veşnică.

Pentru că, într-o noapte Sfântul Andrei a văzut, aproape de curtea lui, pe îngerul Domnului care era ca o văpaie de foc şi ţinea un toiag mare de văpaie, venind dinspre apus. Iar dacă a mers la acel bolnav, a auzit un glas de sus, zicând: "Bate-l pe acest batjocoritor şi urât sodomit şi, bătându-l, să-i zici aşa: "Mai vrei oare să faci păcate şi să spurci felurime de oameni? Sau, prefăcându-te a merge la Utrenie, vei mai merge oare la diavoleasca fărădelege?" Şi a început îngerul a-l bate pe el şi a-i spune lui cele poruncite. Şi se auzea glasul celui ce grăia şi bătaia toiagului, iar cel ce bătea era nevăzut.

Şi aşa, fiind bătut, omul acela, a început a spune, vrând şi nevrând, fără ruşine: "De acum nu voi mai păcătui niciodată, miluieşte-mă!" Şi aşa, pedepsit fiind trei zile şi trei nopţi zicea: "Nu voi mai păcătui!"(fiindcă nu-şi dăduse încă sufletul).

Şi am scris aceasta, prietenii mei, auzind-o de la fericitul Andrei, spre folosul şi îngrozirea sufletelor noastre, ca, vieţuind în lumea aceasta, să ne păzim de viclesugurile vrăjmaşului. Că nu se poate ascunde nimic de Dumnezeu, nici de Sfinţii Lui.

Întru această zi, Cuvânt al Sfântului Antioh, despre mânie.

Este bine foarte a se sili omul ca să-şi înfrâneze patima mâniei, să-şi sfărâme iuţimea sufletească, cu îndelunga răbdare şi cu blândeţea, cu rugăciunea şi cu smerenia. Că demonul mult împinge spre mânie pe omul cel ce voieşte să se mântuiască. Că ostenelile ce le adună omul, prin post şi prin rugăciune, prin priveghere sau prin slujbe, apoi într-un ceas şi le pierde, diavolul mâniei luând roada ostenelilor celor de mulţi ani. Şi, iată omul beat fără de vin! Drept aceea, de multă stăpânire are trebuinţă omul, ca să-şi poată goni patima mâniei.

Cel ce voieşte să vină la desăvârşire şi doreşte să se nevoiască cu duhovniceşti nevoinţe, unul ca acesta trebuie să fie străin de pornirea mâniei. Că duhul mâniei, şezând în inima noastră, orbeşte ochii cu întunecoase tulburări, încât nu mai putem câştiga nici cunoaşterea celor folositoare, nici aflarea înţelegerii duhovniceşti, nici sfatul cel bun. Că nu se cade nouă a ne purta cu mânie spre cei de o credinţă, fără numai spre păcatele şi spre gândurile cele rele, care se sârguiesc a ne întoarce pe noi din calea cea adevărată.

⇒ *Că pentru aceasta, şi la Proverbe se zice: "Leapădă mânia de la tine şi aduţi aminte că şi tu totdeauna mânii pe cel ce te-a făcut pe tine".*
⇒ *Şi iarăşi zice: "Mânia pierde pe cei drepţi, iar cuvântul aspru ridică mânie. Şi mânia tatălui este fiul cel fără de minte, iar sluga înţeleaptă îmblânzeşte mânia omului".*
⇒ *Şi iarăşi: "Grea este piatra şi nelesne de purtat nisipul, iar mânia celui fără de minte mai grea este decât amândouă".*
⇒ *Şi a mai zis: "Potoleşte-ţi mânia, că ea este părintele diavolului!"*

Deci, nu se cade nouă, fraţilor, a ţine în inimă pe dracul cel cumplit, care ne duce pe noi la pierzare. Că precum apa se porneşte de furia vânturilor, asemenea şi mâniosul se tulbură de gândurile mâniei. Omul mânios este vier sălbatic. Văzându-se un mânios cu altul, încep a scrâşni din dinţi.

⇒ *Iar Iacov ne învaţă pe noi, zicând: "Să fie tot omul grabnic a auzi şi zăbavnic a grăi. Că mânia omului nu lucrează dreptatea lui Dumnezeu".*

⇒ *Iar Pavel zice: "Nu vă răzbunaţi singuri, iubiţilor, ci să lăsaţi loc mâniei lui Dumnezeu." Şi iarăşi: "Toată amărăciunea, mânia şi hula să se lepede de la voi, împreună cu toată răutatea".*

⇒ *Asemenea, şi David: "Părăseşte mânia şi lasă iuţimea".*

⇒ *Iar îndreptătorul sufletelor noastre, Domnul, ne învaţă pe noi, zicând: "Tot cel ce se mânie asupra fratelui său în zadar, vinovat este judecăţii, iar cel ce va zice fratelui său nebune, vinovat este de focul gheenei".*

De care să ne rugăm ca să ne izbăvească milostivul stăpân, Hristos, Dumnezeul nostru, Căruia Se cuvine slava, împreună cu Tatăl şi cu Duhul Sfânt, acum şi pururea şi în vecii vecilor ! Amin.

Arhid. Ștefan Sfarghie - Sinaxar - Sfinţii mucenici Marcian şi Martirie

Aceşti doi mucenici au trăit pe vremea împăratului arian Constanţiu (337-361), pe când acest împărat căzuse în rătăcirea lui Arie, deşi Arie fusese osândit la cel dintâi Sinod Ecumenic de la Niceea din anul 325. Pentru că însuşi împăratul era arian, se înmulţiseră îndrăzneala şi puterea ereticilor în împărăţie, încât se pornise o adevărată prigoană a dreptcredincioşilor din partea arienilor.

Sfinţii mucenici Marcian şi Martirie erau ucenici ai patriarhului Pavel al Constantinopolului. Marcian era citeţ, iar Martirie era ipodiacon în biserica cea mare din Bizanţ. Ei scriau toate învăţăturile şi faptele patriarhului lor, prin care se întărea sfânta credinţă. Prin scrierile şi cuvintele lor ei erau mari propovăduitori ai cuvântului lui Dumnezeu şi ajutători ai Bisericii, pe care o apărau de săgeţile ereticilor.

După moartea patriarhului Pavel, ereticii şi-au îndreptat otrava asupra ucenicilor lui, Marcian şi Martirie, ca să-i întoarcă de la dreapta credinţă la eresul lor, cu tot felul de făgăduinţe. Însă ei au ales să rabde ocara, necinstea şi chiar moartea pentru dreapta credinţă. Deci, cerând puţină vreme pentru rugăciune, li s-au tăiat capetele cu sabia, pentru mărturisirea dumnezeirii lui Hristos.

Sfântul Ioan Gură de Aur a înălţat o biserică în cinstea lor.

Iulian Dumitraşcu - Calendar Ortodox - Sfinţii mucenici Marcian şi Martirie; Sfânta Tavita

Sfinţii mucenici Marcian şi Martirie - au pătimit în Constantinopol în vremea împăratului Constanţiu (331-361), care trecuse de partea arienilor. Marcian era citeţ (cântăreţ), iar Martirie ipodiacon. Amândoi erau ucenicii patriarhului Pavel.

Sfinţii Marcian şi Martirie au fost prinşi după ce ierarhul lor a fost exilat şi obligaţi să accepte erezia. Asupritorii, văzând că nu îi pot face în nici un fel pe cei doi să apostazieze de la dreapta credinţă, au poruncit să fie omorâţi. Astfel, au suferit moarte martirică pentru numele Domnului nostru Iisus Hristos.

***

Sfânta Tavita (sec. I) - era originară din Iope (azi Iaffa - Palestina). Mai multe informaţii despre Sfânta Tavita aflăm din cartea Faptele Apostolilor 9, 36-42: ***„Iar în Iope era o ucenită, cu numele Tavita, care, tâlcuindu-se, se zice Căprioară. Aceasta era plină de fapte bune şi de milosteniile pe care le făcea. Şi în zilele acelea ea s-a îmbolnăvit şi a murit. Şi, scăldând-o, au pus-o în camera de sus. Şi fiind aproape Lida de Iope, ucenicii, auzind că Petru este în Lida, au trimis pe doi bărbaţi la el, rugându-l: Nu pregeta să vii până la noi. Şi Petru, sculându-se, a venit cu ei. Când a sosit, l-au dus în camera de sus şi l-au înconjurat toate văduvele, plângând şi arătând cămăşile şi hainele câte le făcea Căprioara, pe când era cu ele. Şi Petru, scoţând afară pe toţi, a îngenuncheat şi s-a rugat şi, întorcându-se către trup, a zis: Tavita, scoală-te! Iar ea şi-a deschis ochii şi, văzând pe Petru, a şezut. Şi dându-i mâna, Petru a ridicat-o şi, chemând pe sfinţi***

şi pe văduve, le-a dat-o vie. Şi s-a făcut cunoscută aceasta în întreaga Iope şi mulţi au crezut în Domnul”.

Sfântul Nicolae Velimirovici – Proloagele de la Ohrida - Pomenirea Sfinţilor mucenici Marcian şl Martirie [notarii]

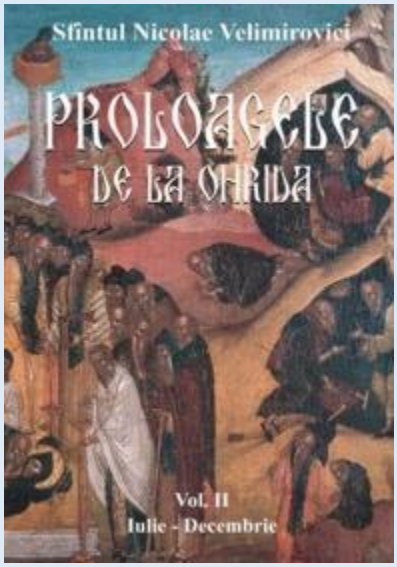

Aceşti sfinţi ai lui Dumnezeu au fost clerici ai arhiereului Pavel, patriarhul Constantinopolului, în timpul domniei împăratului Constanţiu.

La moartea marelui Constantin a început să se manifeste din nou, mai pe faţă şi mai sălbatic, erezia ariană, care în timpul marelui împărat Constantin fusese încătuşată, însuşi împăratul Constanţiu, fiul marelui Constantin, era aplecat către erezia aceasta.

La curtea imperială se aflau doi demnitari foarte influenţi, Eusebius şi Filip, ambii înfocaţi arieni. La intrigile lor, patriarhul Pavel a fost depus din scaunul patriarhal şi surghiunit în Armenia, unde a murit la scurt timp, sugrumat de arieni.

După uciderea patriarhului Pavel, Macedonie, bărbat lipsit de orice onoare, a luat cu samavolnicie tronul patriarhal.

Două cumplite războaie a avut de bătut atunci Ortodoxia: unul împotriva păgânilor, celălalt împotriva ereticilor.

Sfinţii Marcian şi Martirie au mijlocit din toate puterile lor şi au luptat până la moarte mucenicească, pentru Ortodoxie.

Marcian a fost citeţ, iar Martirie a fost ipodiacon în marea Aghia Sofia din Constantinopol. Ei au fost notarii [secretarii] patriarhului Pavel, cel ce luase moarte mucenicească în Armenia.

La început arienii au încercat să îi cumpere, dar fiind întâmpinaţi cu dispreţ şi scârbă, ereticii au obţinut uciderea lor.

Fiind duşi la locul execuţiei *("...la poarta Constantinopolului, ce se numea Milandisia, la locul Devterului...", unde Sfinţii au şi fost îngropaţi. - Vezi Sinaxarul sfinţilor din Mineiul pe Octombrie (Bucureşti: Ed. Inst. Bibi. şi de Misiune al B.O.R., 2004)* ei şi-au ridicat mâinile la cer şi s-au rugat lui Dumnezeu, mulţumindu-I Lui pentru sfârşitul mucenicesc al vieţii lor: "Doamne, ne bucurăm şi îţi mulţumim Ţie pentru moartea prin care ne chemi din această viaţă pământească. Învredniceşte-ne pe noi de veşnica Ta împărăţie, căci Tu eşti mântuirea noastră şi viaţa, Amin!" Ei au fost decapitaţi la anul 355.

După o oarecare vreme, Sfântul Ioan Gură de Aur a înălţat o Sfântă biserică purtând hramul lor deasupra Sfintelor lor moaşte făcătoare de minuni.

Icoane

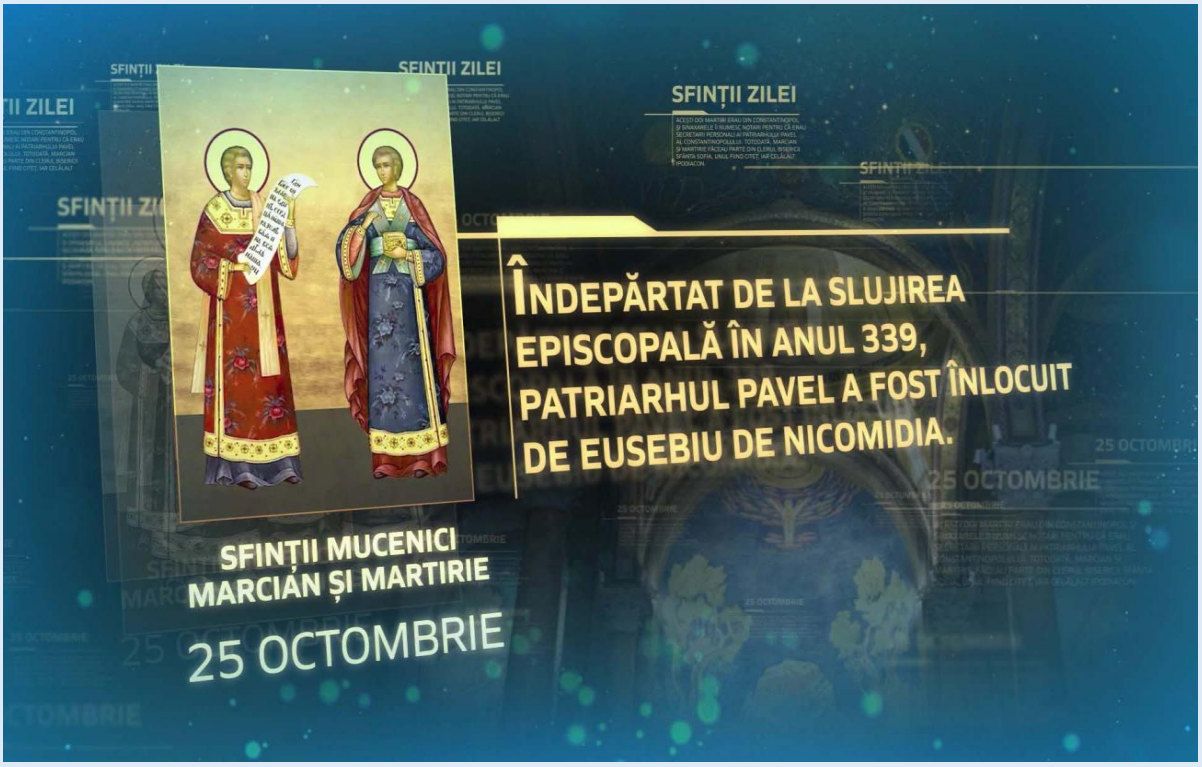
SFINȚII ZILEI
ÎNDEPĂRTAT DE LA SLUJIREA EPISCOPALĂ ÎN ANUL 339, PATRIARHUL PAVEL A FOST ÎNLOCUIT DE EUSEBIU DE NICOMIDIA.
SFINȚII MUCENICI MARCIÁN ȘI MARTIRIE
25 OCTOMBRIE

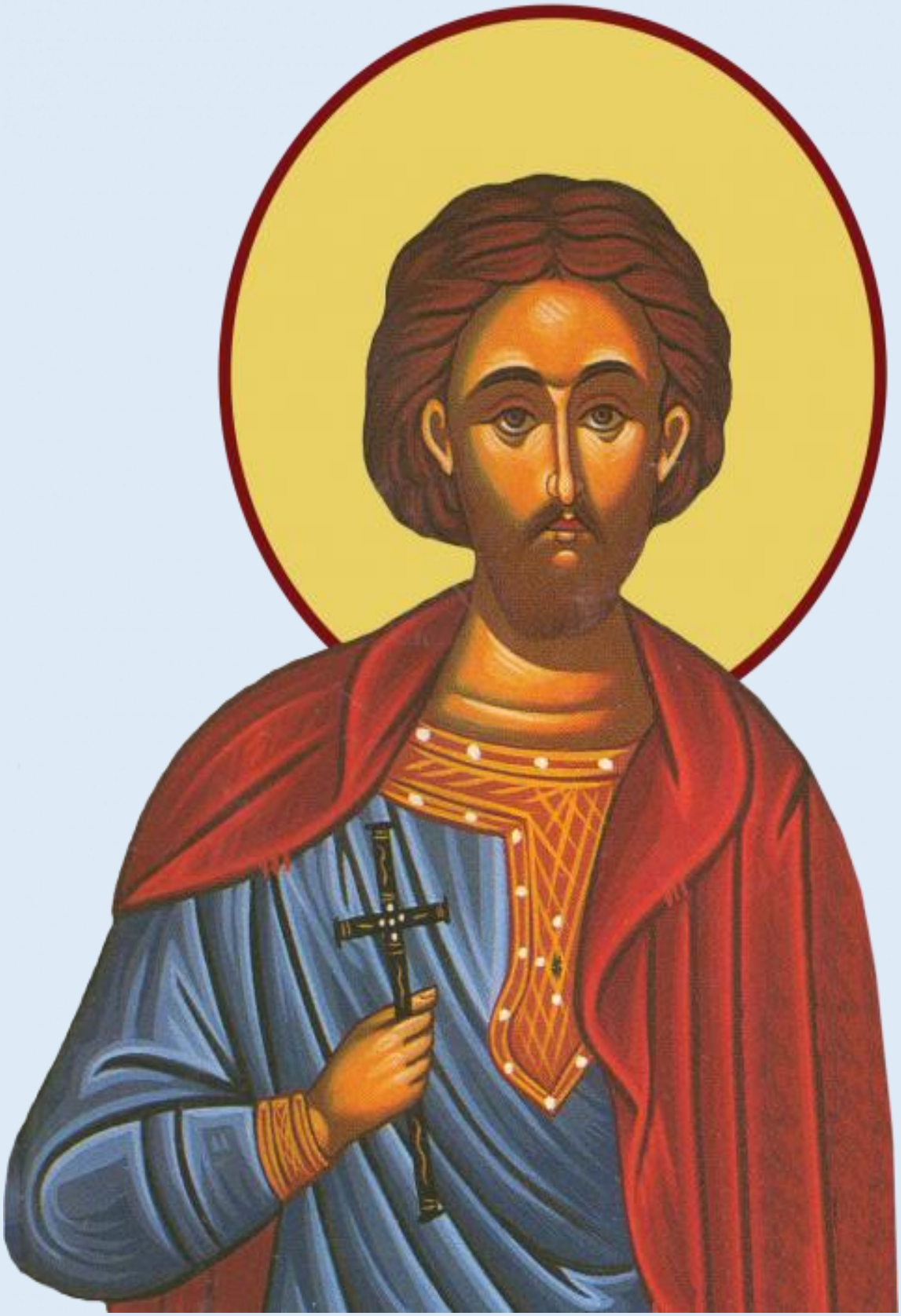

Sfântul mucenic Marcian

Sfântul mucenic Martirie

Sfântul mucenic Marcian

Sfântul mucenic Martirie

25 octombrie

25 octombrie

ΟΙ ΑΓΙΟΙ ΜΑΡΚΙΑΝΟΣ ΧΡΥΣΑΦΙΟΣ ΜΑΡΤΥΡΙΟΣ ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ
ΚΑΙ ΤΑΒΙΘΑ ΜΑΡΤΥΡΕΣ 25 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

ICOANA.NET
Magazin de icoane

Ѳ МАРКІАНЪ
Ѳ МАРТЎРІЙ

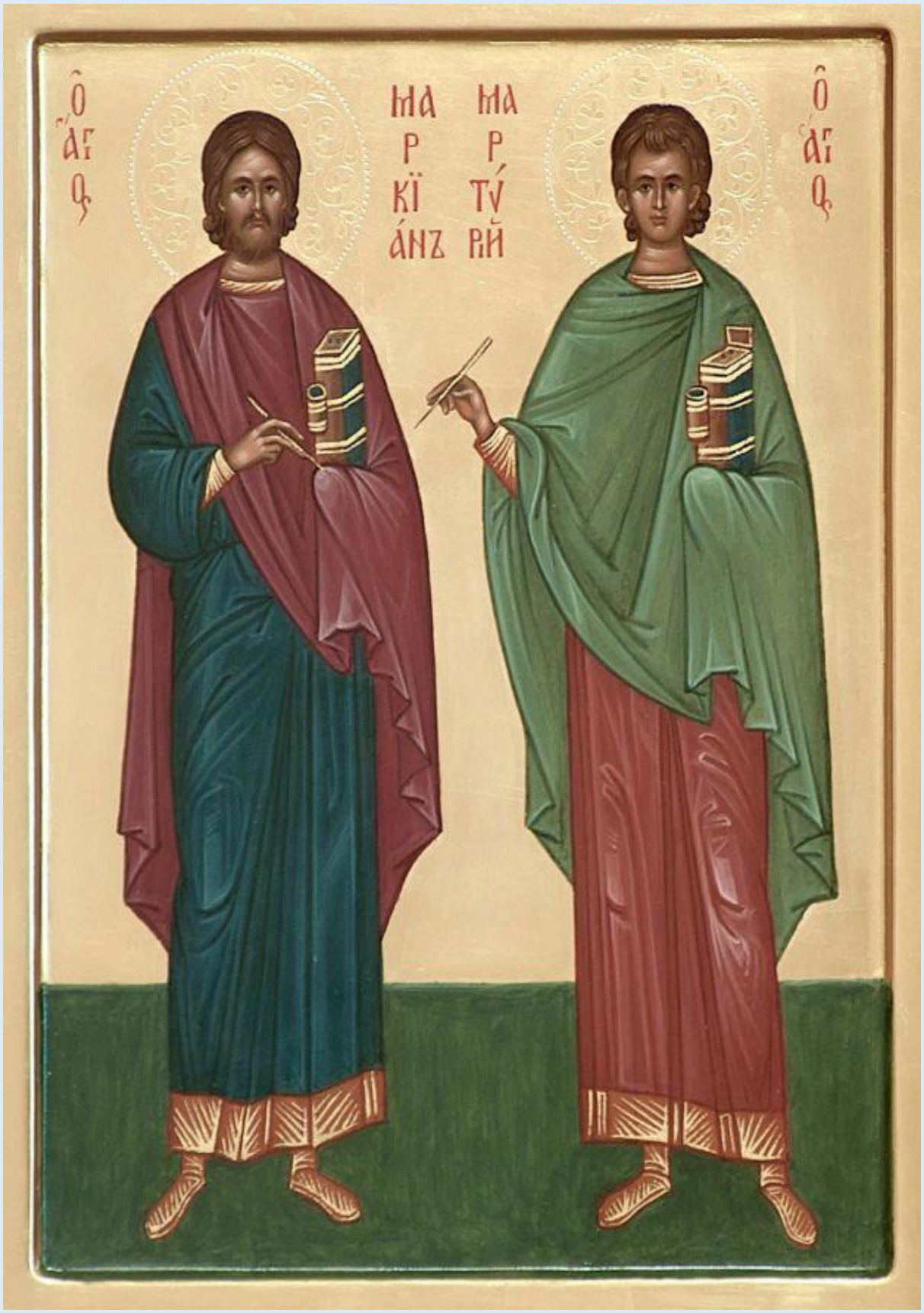
Ô ἅγ ος
ΜΑ Ρ ΚΪ ΑΝΖ
ΜΑ Ρ ΤΥ ΡΙΙ
Ô ἅγ ος

ІС ХС

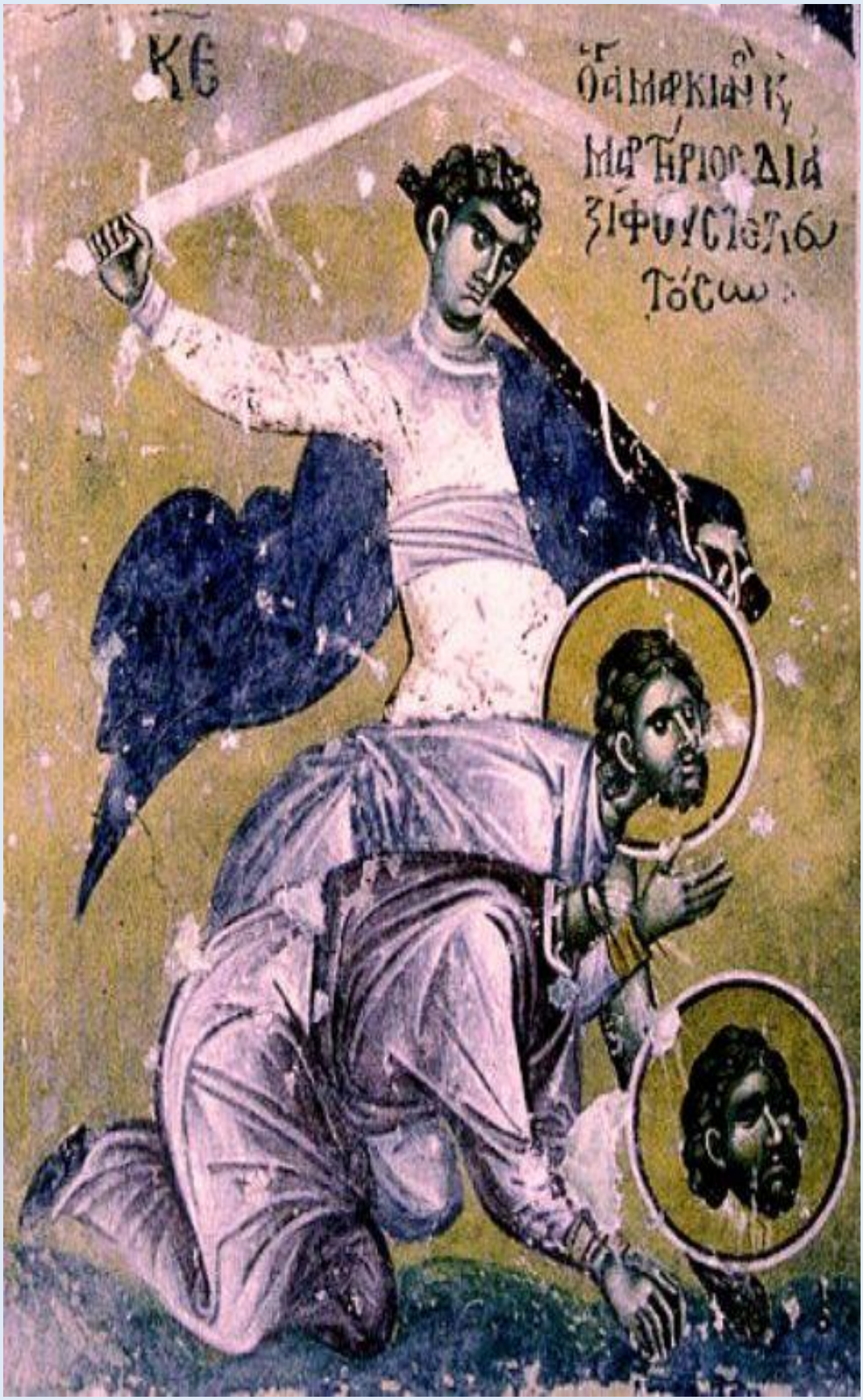
ΚΕ

Sf. Mc.
Marcian
Sf. Mc.
Martirie

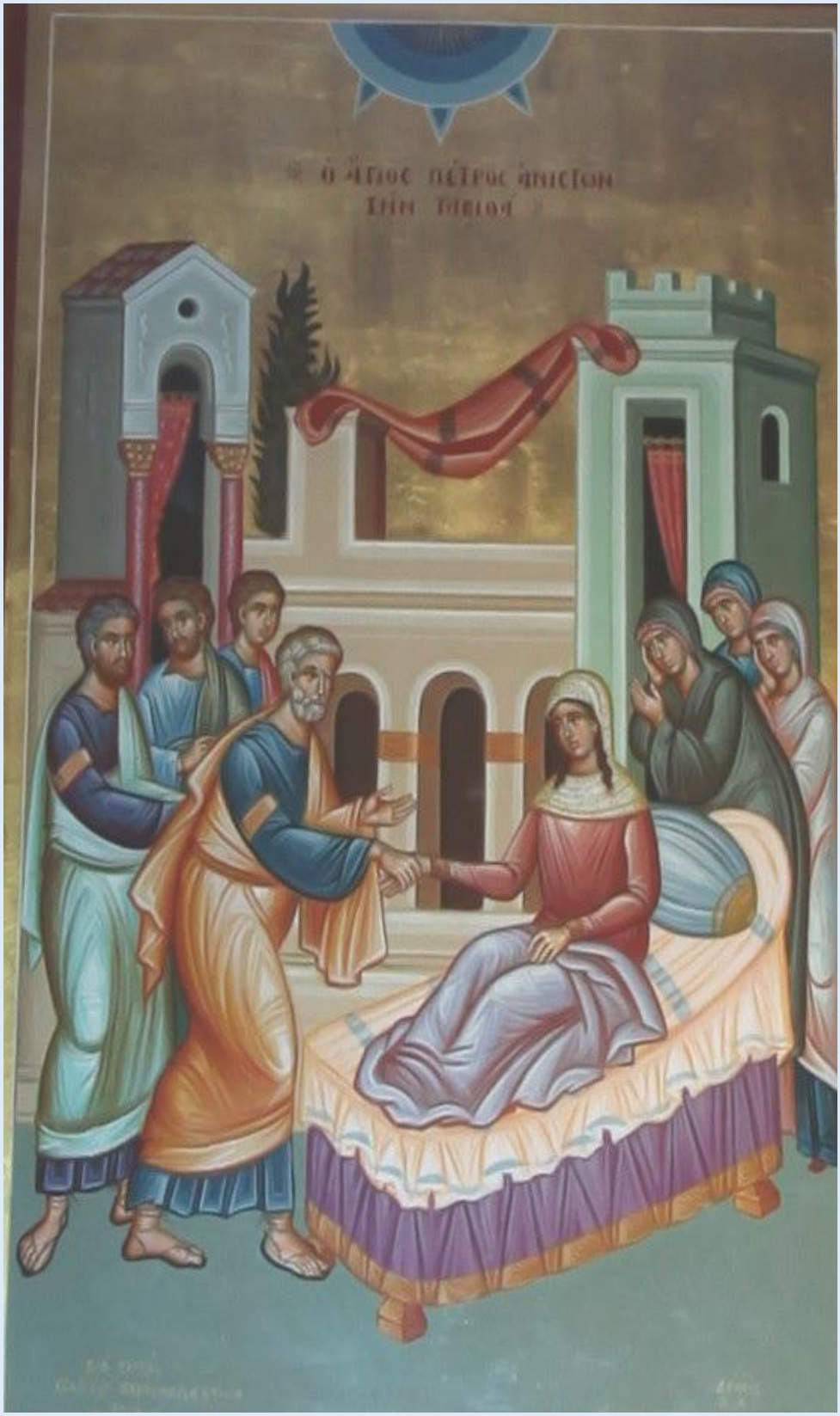

Sfânta cuvioasă Tavita

Sfânta cuvioasă Tavita

Sfânta cuvioasă Tavita

Sfântul ierarh Gheorghe, episcopul Amastridei

DOXOLOGIA.ro
Sf. Mc.
Marcian
Sf. Mc.
Martirie

Sf. Mc.
Marcian
Sf. Mc.
Martirie

Troparul Sfinţilor Mucenici Marcian şi Martirie

25 Octombrie - Glasul 4

Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoinţele lor, cununile nesctricăciunii au dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru. Că având tăria Ta, pe chinuitori au învins; zdrobit-au şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

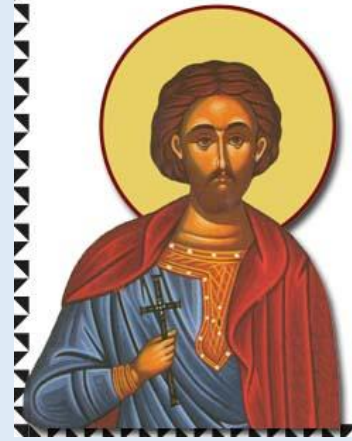

Bucuraţi-vă, Sfinţilor mucenici Marcian şi Martirie!